

Oriol Casassas i Simó

(1923-2012)

Pediatre i lluitador de la llengua i cultura catalanes

JOAQUIM RAMIS I CORIS

Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears
Societat Catalana de Pediatria
Societat Catalana de Biologia

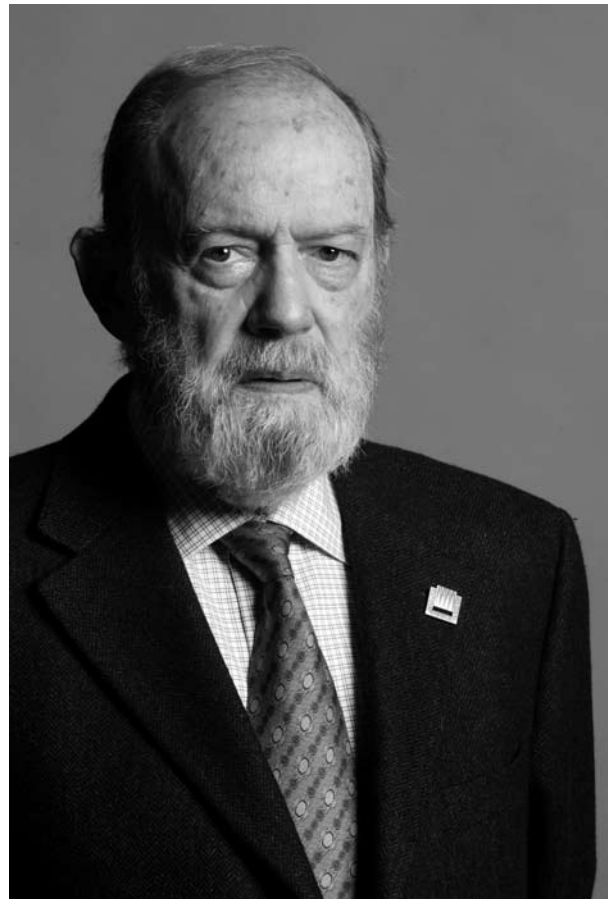
TERMINÀLIA 7 (2013): 57-59 · DOI: 10.2436/20.2503.01.53
ISSN: 2013-6692 (impresa); 2013-6706 (electrònica) · <http://terminalia.iec.cat>

El nom d'Oriol Casassas no és estrany per a ningú que tingui interès per la nostra llengua i la nostra cultura. Ha estat un bon pediatre; un conferenciant esperat i brillant en diferents tribunes; un bon poeta, i una persona amb una llarga carrera de feina feta tant en el camp de la medicina com en el de la llengua i la cultura catalanes.

En el camp de la medicina ha estat un pediatre que inicià la seva vida professional el 1949 i que l'exercí durant mig segle, primer a l'Hospital del Mar, i sempre a l'assistència primària. Ha presidit diferents entitats: la Societat Catalana de Pediatria (1974-1976); el 11 Congrés de Pediatres de Llengua Catalana (1978); la Societat Catalana de Biologia (1979-1981); l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears (1978-1982), i el 13è Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana (1988).

Col·laborà en el *Tractat de malalties infeccioses en la infància*, dirigit pel seu mestre, Josep M. Sala Ginabreda, així com en la major part de publicacions que la Societat Catalana de Pediatria publicà sobre atenció pediàtrica: *L'hospitalització pediàtrica a Catalunya* o *La pediatria en el suburbi*, per posar dos exemples. L'any 1970 publicà *La medicina catalana del segle XX*; el 1993, en col·laboració, *Metges de nens. Cent anys de pediatria a Catalunya*, i el 1996, *Josep Alsina i Bofill, l'exemple*.

Un dels seus objectius primordials fou actualitzar la terminologia científica i, per aquest motiu, fou el promotor i moderador de la taula rodona «El català, llengua d'expressió científica», que tingué lloc l'any

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans. Fotografia: Jordi Pareto

Oriol Casassas i Simó. Pediatre i lluitador de la llengua i cultura catalanes

JOAQUIM RAMIS I CORIS

El doctor Casassas (a l'esquerra) i el doctor Bacardí davant del cartell del congrés La Responsabilitat Social de la Medicina, celebrat a Reggio-Emilia l'any 1979. És curiós de veure que a final dels anys setanta ja es parlés, si més no a Itàlia, del concepte de responsabilitat social en medicina, que actualment ens sembla tan nou.

1973 a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada de Conflent. Com a conclusió d'aquell col·loqui es redactà un manifest que fou l'origen de la creació de la Comissió Coordinadora Lexicogràfica de Ciències amb l'objectiu d'aglutinar les iniciatives per a recuperar i normalitzar la terminologia catalana en els àmbits científics i tècnics. Fins al 1982 aquesta comissió despleguà una activitat encaminada a la creació de recursos que afavorissin el coneixement i la divulgació del llenguatge científic i tècnic en català. Es publicaren uns vocabularis bàsics que aplegaven la terminologia bàsica ordenada en diferents matèries científiques i uns *Fulls Lexicogràfics* que es van anar publicant fins al començament dels anys vuitanta.

No es pot oblidar la seva col·laboració constant i l'empenta en la primera col·lecció, en la nostra llengua, de «Monografies Mèdiques», de les quals se'n van publicar trenta-dues des de l'any 1968 fins al 1988. Tampoc no es pot oblidar la seva coautoria en els tretze números de la col·lecció «Reculls Lexicogràfics Berenguer Sarriera», editats amb la col·laboració del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

S'ha de recordar el constant treball que dedicà als *Vocabularis mèdics* (tres edicions: 1974, 1979 i 1988) i la

dedicació a la primera edició del monumental *Diccionari enciclopèdic de medicina*, que dirigí i que, després de més de deu anys de treball col·legiat amb un nombrós grup de metges, farmacèutics, biòlegs i altres professionals, s'edità el 1990.

I al marge d'aquestes activitats, té una altra faceta: la poesia. El 1972 fou el guanyador del Premi Joan Salvat-Papasseit. El premi es publicà l'any 1973 amb el nom de *Primer* —i últim— *llibre d'exercicis*, seguit de *Prima Nox*. La publicació porta un pròleg escrit per Joan Oliver (*Pere Quart*) i en el seu darrer paràgraf diu: «[...] com a cloenda d'aquest impromptu, amb fums de pròleg, vull dir que Oriol Casassas és un poeta. I amb tota llibertat goso acusar-lo de modèstia—no pas falsa—sinó errònia [...]» i ho cito perquè és conegut que Joan Oliver era franc i crític. No feia trampa en els seus escrits ni en les seves crítiques, per la qual cosa crec fermament que la seva afirmació és ben certa.

Oriol Casassas fou membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Coneixia i estimava la nostra institució que, igual que altres entitats, havien tingut dificultats pel sol fet de ser catalanes. ✿

Oriol Casassas i Simó. Pediatre i lluitador de la llengua i cultura catalanes
 JOAQUIM RAMIS I CORIS

Joaquim Ramis

A la dreta de la fotografia, Oriol Casassas presenta la primera «Monografia Mèdica» d'una col·lecció que s'inicià a final de l'any 1969. En la gràfica que es projecta, hi diu «La Medicina i la Llengua». Oriol Casassas explica la intenció de la col·lecció i com aquesta primera monografia (feta pel doctor Josep Alsina i Bofill) vol ser l'inici d'una col·lecció escrita en català per a redreçar el llenguatge científic i mèdic. En el mateix gravat es projecta una línia que baixa gairebé en vertical, que indica la desaparició pública de les edicions científiques en català des del final de la Guerra Civil, a causa de les restriccions i problemes d'edició en la nostra llengua, i una línia que inicia una pujada, amb la idea que aquesta col·lecció pot ser l'origen d'altres iniciatives per a millorar i catalanitzar el llenguatge científic. A l'esquerra de la fotografia hi ha Jordi Rubió i Balaguer, president d'aleshores de l'IEC, que presidia l'acte; i més a l'esquerra els doctors Pere Calafell, Joaquim Ramis i Joan Colominas i Puig. L'acte, que congregà una cinquantena de metges, es duagué a terme al Casal del Metge (en obres) el mes de febrer de 1970.

